

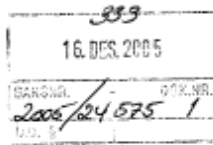
Vedlegg til sak 6/2006

NR. 548 S. 1

Det Kgl. Fiskeri- og Kystdepartement
Postboks 8118 Dep.
0032 OSLO

Att.: Ekspedisjonssjef Johan H. Williams

Bergen, 15. desember 2005

KVOTEFLEKSIBILITET OVER ÅRSSKIFTET

Norges Sildesalgslag deltar med observatør i møtene i den Pelagiske RAC. På siste arbeidsgruppemøte ble reguleringsene for 2006 gjennomgått. For de fleste fiskerier var det et sterkt ønske om at det måtte legges inn en 10 % kvotefleksibilitet over årsskiftet. I dette ligger at et moderat overfiske må kunne trekkes på påfølgende års kvote, likedan må en mindre rest kunne legges til neste års kvote.

Fra Norges Sildesalgslags side er det ved en del anledninger latt et spørsmålet om lignende fleksibilitet kunne legges inn i de norske reguleringsene. Spørsmålet har også vært drøftet i lagets styre, uten at en har konkludert på hva en vil anbefale. Utviklingen nå de siste ukene før jul har sterkt synliggjort behovet for en slik fleksibilitet. Fokus på refordeling har vært sterkt hos både myndigheter og utøvere i en langre periode. Kystfiskernes kvote av NVG-sild måtte refordelles den 5.12.05, to SUK-fartøyer ble sendt ut etter loddtrekning for å ta en minimal restkvote på makrell. Et begrenset antall fartøyer fra trål-, ringnot- og SUK-gruppen ble trukket ut for å ta restkvoter på 150 tonn nordsjælsild hver. Tre trålfartøyer er nylig trukket ut for å fiske restkvote på NVG-sild. Denne refordelingen kommer så sent at fartøyene vil ha problemer med å få gjennomført fisket og rekke hjem til jul. Refordelingsproblematikken legger beslag på mye kapasitet både hos salgslag, faglag, norske myndigheter og ikke minst skaper den sterk usikkerhet blant utøverne.

En kvotefleksibilitet over årsskiftet kan i prinsippet legges inn på tre nivåer: totalkvote, gruppekvote eller fartøyskvote. Vi er selvsagt oppmerksom på at fleksibilitet på totalkvotenivå må avtales med de land vi har kvoteavtale med.

Fordelen for norske myndigheter med å ha en fleksibilitet på totalkvoten ligger i at en kan legge på plass reguleringsene 1. januar og la de gjelde året ut. Alle småjusteringer for å treffe totalkvote eller gruppekvote vil falle bort. Finjusteringen tar en ved å saldere mot neste års kvote. Refordelingsproblematikken vil bli avgrenset til de tilfeller hvor en har alvorlig svikt i forutsetningene for et fiske slik at en står i fare for å havne utenfor den avtalte overføringsmulighet. Det er fremdeles fiskerier hvor en fisker på gruppekvote med sterk overregulering på fartøynivå. Vi observerer en voldsom aktivitet fra Fiskeridirektoratets side når fisket går mot slutten. Dette for å treffe så nært som overhodet mulig i forhold til den avsatte gruppekvote. Ved en vise

fleksibilitet på totalkvotenivå kan en også ha et litt mer avslappet forhold til gruppekvoter. Finjusteringen kan som sagt løse når en regner ut neste års kvote på gruppen. På fartøyskvotenivå vil fordelene med en viss fleksibilitet være at en slipper å ta en egen tur for å fiske små restkvoter. Vi har riktignok slumpfiskeordningen som for en del vil ivareta dette hensynet, men vi mener likevel at det å kunne overføre mindre restkvoter til påfølgende år vil ha en positiv, kostnadsdempende effekt for flåten. Likeledes vil fartøyet slippe inndragning av overkvote kvantum dersom en holder seg innenfor den avtalte fleksibilitet.

Refordelingsinstituttet skaper sterk uro og mye frustrasjon i flåten. Mannskapet kan ikke vite om de er ferdige for året før alle total- og gruppekvoter er tatt. Fartøyene har stadig dilemma om de skal tørre å gå på verksted for å starte vedlikehold og reparasjon, og plutselig kan det komme mulighet for en tilleggskvote. Det at fartøyene slipper å gå ut for å ta små restkvoter, skal i prinsippet også medføre at det samlede overfisket skal gå ned.

Kvotefleksibilitet på fartøynivå vil medføre at inndradde midler for overkvote kvantum vil bli praktisk talt borte. Dette er etter vår oppfatning fiskernes midler uansett, så det å la være å dra det inn i første instans må fullt ut kompensere bortfallet av en ekstra betaling på basis av inndradde midler. For Norges Sildesalgslags vedkommende vil dette sannsynligvis også medføre at kontrollvirksomheten vår må finansieres innenfor den ordinære lagsavgiften, og ikke med basis i inndradde midler. Fordelen for det enkelte medlem må vi likevel forutsette er såpass store at de vil overskygge de ekstra utfordringer som laget vil bli stilt overfor. Å ha kontroll med det enkelte fartøys kvote når kvantum skal trekkes eller legges til, vil for Norges Sildesalgslags side kun medføre en svært moderat ekstrabelasting.

Norges Sildesalgslag er oppmerksom på at spørsmålet om kvotefleksibilitet over årsskiftet i stor grad vil være et faglags spørsmål. Vi ser imidlertid såpass mange omsetningsmessige implikasjoner at vi likevel velger å ta opp spørsmålet. Vi vil ikke gjøre krav på å ha tenkt gjennom alle konsekvenser av et slikt system. Dette brevet må derfor først og fremst betraktes som en oppfordring til norske myndigheter sammen med fiskernes organisasjoner å utrede dette spørsmålet nærmere. Problemstillingene er imidlertid avgrensede slik at et slikt utredningsarbeid må kunne gjennomføres innen rimelig tid.

Med vennlig hilsen
NORGES SILDESALGSLAG

Johannes Nakken

Kopi: Fiskeridirektøren
Norges Fiskerilag
Fiskebåtredernes Forbund
Sør-Norges Trålerlag

333
2006/7357

PGR

Ålesund, 21. april 2006

Fiskeridirektoratet
Norges Fiskerilag

SLUTTAVVIKLING PELAGISKE FISKERIER

Styret i Fiskebåtrederenes Forbund behandlet ovennevnte spørsmål i et tidligere styremøte, mars d.å. I vedtaket heter det :

"Styret i Fiskebåtrederenes Forbund viser til at Fiskeridirektøren har signalisert at det bør fremmes ideer til forbedring i sluttavviklingen av fiskeriene. Mange av de løsninger en har valgt de siste årene har tatt store administrative ressurser uten at resultatet synes å stå forhold.

Styret i Fiskebåtrederenes Forbund mener det kan være rom for løsninger som gir forbedring på dette området. Styret registrerer at tanken om overføring av restkvoter til neste kvoteår igjen er fremme i debatten. Styret ser mulighetene for at slike tiltak kan anvendes når forholdene ligger til rette for det. Styret ser imidlertid ikke dette er mulig i noe omfang før det hjemles i internasjonale kvoteavtaler. Slike et slikt system være legitimt i forhold til andre krav må imidlertid gjensidig tilitsvekkende kontrollordninger være etablert og i funksjon. Inn til videre må en derfor basere seg på løsninger innen for et avtalt kvoteår.

Når det gjelder de pelagiske fiskeriene, mener styret at det bør være mulig å etablere løsninger for sluttavvikling for det enkelte fiskeri som i stor grad løser de problemer som kan oppstå i sluttfasen. Styret legger til grunn at norsk kvote skal fiskes. Styret kan ikke se noen saidel begrunnelse for å la kvoter stå ufisket når kvotefastsettelsen er fundert på et vitenskaplig grunnlag. Når det gjelder eventuell omfordeling mellom grupper og eller fartøy, mener styret at det er viktig med forutsigbare regler slik at flåten har noe å forholde seg til. Styret vil i denne omgang omtale reguleringen av fisket etter sild sør for 62 graden, og fisket etter makrell. Styret ser samtidig at det kan bli en utfordring på dette området i fisket etter norsk vårgytende sild. Styret velger imidlertid å se situasjonen noe an for dette fisket.

Når det gjelder fisket etter sild sør for 62 N, viser styret til tidligere vedtak om å innføre en skjæringsdato for eventuell justering/opphevelse av gruppekvoter/ fartøykvoter. Styret opprettholder ønsket om at en fastsetter en slik dato til 5. desember.

Makrellfisket til ringnotflåten er i dag regulert med underregulerte fartøykvoter. Restkvantumet av gruppekvoten, en såkalt bufferkvote, brukes til å dekke inn marginalt overfiske av fartøykvotene på siste tur. Dette, for å trygge fartøykvotene til hele gruppen. Bufferkvoten justeres årlig etter beregnet behov. Inntektene av fisket på bufferkvoten refunderes til fartøyene etter basiskvotens størrelse. Styret mener at systemet i store trekk er et gode for flåtegruppens avvikling av makrellfisket.

Styret viser til at de gode førstehåndsprisene for makrell har hatt som konsekvens at fartøyene går og henter selv svært små restkvoter. Dette gir seg ofte utslag i et noe større overfiske på siste tur enn det som hittil har vært registrert. Dette kan medføre at en må justere bufferkvantumet opp på et nivå som er u hensiktsmessig. Styret ber om at myndighetene utreder en modell der fartøy som har igjen et restkvantum på mindre enn for eksempel 10-15 tonn kan slippe å fangste dette selv, og i stedet få dekket inn dette fra

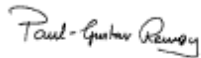
Inntektene i fra bufferkvoten ved en snittpris. Dette kan eventuelt prøves ut som en forsøksordning."

Med vennlig hilsen

FISKEBÅTREDERNE FORBUND
Sekretariatet

Audun Maråk

Paul-Gustav Rømsøy

Kopi : Norges Sildesalgslag

F 2 12:37:38 20060131 Ref: 69387940000

333
31. JAN 2006
2006/2471

JMW

Ålesund 31. januar 2006

Fiskeri- og kystdepartementet

RUTINER FOR Å SIKRE AT NORSKE TOTALKVOTER BLIR FISKET

Fiskebåtrederes Forbund mener det må være en klar måsetting for norsk fiskeriforvaltning at de norske totalkvotene blir fisket det enkelte år, og spesielt i en situasjon der vi deler de fiske bestandene med andre nasjoner. Forbundet antar at Fiskeri- og kystdepartementet deler denne måsettingen. Fiskebåtrederes Forbund konstaterer samtidig at Norge ikke greidde å utnytte fullt ut enkelte kvoter i 2005, og mener at det er nødvendig å diskutere rutiner som sikrer oss en bedre kvotenyttelse i fremtiden.

I henhold til Fiskeridirektoratets fangststatistikk stod det bare når det gjelder torsk, hyse og sei igjen verdier for minst 500 millioner kroner (med forbehold om justeringer i fangststatistikken) i havet i forhold til det som kunne vært fisket i 2005. Dette gjelder vel 4.000 tonn norsk arktisk torsk, vel 5.000 tonn norsk arktisk hyse, knapt 40.000 tonn norsk arktisk sei, vel 8.000 tonn sei i Nordsjøen og knapt 2.000 tonn torsk i Nordsjøen. Det kan være gode argumenter for at enkelte av disse kvotene burde stå ufisaket, og det vil også være slik at det ikke er reguleringsopplegget alene som er årsaken til at kvotene forble ufisaket, men Fiskebåtrederes Forbund mener uansett at det er rom for forbedringer når det gjelder avviklingen av disse fiskeriene.

Fiskerieringen har generelt et svært godt samarbeid med Fiskeridirektoratet når det gjelder å justere reguleringsoppleggene for å fiske opp tildekte kvoter. Fiskebåtrederes Forbund konstaterer imidlertid at en kombinasjon av for stor forsiktighet tidlig på året, for dårlige fangstrapporteringsrutiner og "uklare" retningslinjer fra Fiskeri- og kystdepartementet (i følge Fiskeridirektoratet) førte til at den norske fiskelåten ikke fisket så mye som den ellers kunne ha gjort i 2005.

Fiskebåtrederes Forbund vil foreslå følgende tiltak for å unngå at næringen havner i en tilsvarende situasjon for 2006:

- Fiskeri- og kystdepartementet må gi klare retningslinjer til Fiskeridirektoratet om at de norske totalkvotene skal fiskes, selv om det innebærer at kvoter må overføres mellom fartøygrupper dersom det er nødvendig for å sikre at kvotene kan fiskes.
- Fiskeridirektoratet må få nødvendige fullmakter til å justere reguleringsopplegget.
- Det må utarbeides bedre rutiner for innmelding av fangst, og sluttstatistikken alene er ikke et godt nok verktøy til å følge fangstutviklingen. I første omgang bør alle fartøyer over 21 meter derfor bli pålagt ukenlig fangstinnmelding.

Fiskebåtrederes Forbund ser samtidig at en adgang til å overføre fartøykvoter, gruppekvoter og/eller totalkvoter mellom de enkelte reguleringsår kan være en fremtidig løsning på disse utfordringene. Dette prinsippet er også delvis benyttet for norsk arktisk sei i 2006, ved at det er tatt hensyn til gjestående kvote fra 2005 ved fastsettelsen av totalkvoten for 2006. Forbundet deler likevel Fiskeridirektoratets oppfatning av at dette er et lite egnet virkemiddel for bestander vi deler med andre nasjoner, og der det ikke foreligger tilfredsstillende kontrollrutiner for kvotestøttet.

Fiskebåtrederes Forbund, Reppsgate 15, Postboks 67, 6001 Ålesund, Telefon 79 16 14 00
Telefaks 79 16 14 80, E-post: fiskebat@fiskebat.no, Internett: www.fiskebat.no
Avt. Koster Troms, Strandveien 166, 9006 Tromsø, Telefon 77 60 06 68, Telefaks 77 60 06 61

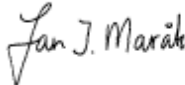
Fiskebåtredernes Forbund vil anmode Fiskeri- og kystdepartementet om å følge opp denne saken overfor Fiskeridirektoratet.

Fiskebåtredernes Forbund vil komme tilbake til spørsmålet om hvordan de pelagiske fiskeriene bør avvikes for å sikre at kvotene blir fisket det enkelte reguleringsår.

Vennlig hilsen
FISKEBÅTREDERNES FORBUND
Sekretariatet

Audun Maråk

Jan Ivar Maråk

Kopi: Fiskeridirektoratet
Norges Fiskerilag